Farkas Arnold Levente

# *A te*

edény szigetmonostor tizen
kilenc szeptember tizenhat
hétfő én annyira tisztessé
ges vagyok hogy akkor is
veszítek amikor csalok az
ausztrália alakú folt bög
rém mélyén az alvilág k
apuja nyeli el kulcsokka
l ábrázolják a szentek a
szentet dínomdánom és j
apán búvár a király nev
ét ellopják éjjel szavak k
özött a végtelen fáradts

Tizenhetedik vers
a boldogságról. Pócs-
megyer, tizenkilenc szep-
tember kettő, hétfő.
A test, ha rest,
nem fest az est.
A szent
mereng.
A link
kacsint
megint.

állat pócsmegyer tizenki
lenc szeptember tizenöt v
asárnap kinézek az abla
kon a hátsó udvarról az
állatok is kipusztultak m
ár rég olvastam egyszer e
gy könyvet amit szavak
nélkül írtak hófehér gal

ambok az egyre mélyül
ő folyó fölött kezdetben
volt a sötétség ám a sö
tétségben szemüveggel se
lát a teremtő lelke lebeg